

Υποσημειώσεις

Από τον Χάρη Μαυρομάτη, Εφημερίδα Απογευματινή της Κυριακής, Κυριακή 25 Ιουνίου 2006

Η ψαύση και το χρώμα της «Κίτρινης Σκόνης»

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ποιητική συλλογή του Τηλέμαχου Χυτήρη «Κίτρινη Σκόνη» είναι πάνω από όλα η καταγραφή των συμπερασμάτων μιας ζωής, της φιλοσοφίας μιας ζωής και της φιλοσοφίας μιας τέχνης που πραγματικά υπηρετεί με ικανότητα και σεβασμό. Το τελευταίο στοιχείο, ο σεβασμός, τον ρίχνει στην άλλη μεγάλη του αγωνία. Στη χρήση των λέξεων και του λόγου.

Η ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ότι τίποτε δεν είναι τυχαίο και ότι καμιά πορεία δεν προκύπτει αυτόματα, αλλά αποτελεί τη συνισταμένη πολλών μικρών ή μεγάλων προσωπικών φιλοδοξιών και αναστατώσεων, τον κάνει να αναζητεί τις λέξεις που θα τιθαसेύσουν τους εσωτερικούς καλπασμούς και θα ευθυγραμμίσουν τις φιλοδοξίες απέναντι στο χρόνο και στη συνάφεια των ανθρώπων.

Υπάρχουν τρεις σταθμοί στην έκφραση του ποιητή, που, όπως αποδεικνύουν και όπως προκύπτει από τους ψυχισμούς, από τους παρατιθέμενους και προτεινόμενους προς ανάλυση κώδικες, κάτω από τις γραμμές, κάνουν το πέρασμά του από την πολιτική αναγκαία και υποχρεωτική συνθήκη για την κατάστρωση μιας διαδρομής πλήρωσης. Ο ένας, λοιπόν, από τους τρεις σταθμούς υπάρχει στους πρώτους στίχους της συλλογής: «Γλώσσα που με ζεις/ Πες το και στους άλλους». Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ανάγκη στάσης από αυτή πριν από το κάθε ξεκίνημα. Ο ποιητής δεν αναλογίζεται μόνο τις αιτίες και τους στόχους, αλλά παίρνει και τη βαθιά ανάσα που απαιτεί η εκτίμηση του μέλλοντος. Ο ποιητής ξέρει ότι πρέπει να γίνει προφήτης.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ σταθμός βρίσκεται στο στίχο «Όλα καλά/ με τους ανθρώπους τι θα κάνω;» με πλήρες ερωτηματικό, που σημαίνει αγωνία και ενδιαφέρον, όχι απόγνωση ή αποκάμωμα. Και ο τρίτος σταθμός είναι η ενώπιος ενώπιω διαπίστωση «Άνοιξη πεταλούδα/ Μια κίτρινη σκόνη/ στα δάκτυλά μου». Το τελευταίο είναι φυσικό να τιτλοφορήσει

τη συλλογή, όχι γιατί αποτελεί το τελευταίο ίζημα, το μόνον απόσταγμα που γίνεται αντιληπτό με το μάτι ως χρώμα και με την αφή ως ψαύση, αλλά γιατί μόνον απέναντι στον εαυτό μας υπάρχει η ανάγκη της έσχατης ειλικρίνειας, εκεί μετρούμε τις δυνάμεις μας και καταλήγουμε στις προσωπικές ανακοινώσεις. Υπάρχουν και ενδιαμέσα σημεία. Μπορεί να είναι μικρές στάσεις, μπορεί να είναι σκέψεις, καθώς η διαδρομή βρίσκεται σε εξέλιξη, μπορεί να είναι επαφές με τον κόσμο πέρα από το ανθρώπινο, γιατί αλίμονο στον ποιητή που δεν έχει τέτοιες σκέψεις. Αλίμονο, αν δεν υπήρχαν τα αεράκια που χαϊδεύουν μαλλιά. Αλίμονο, αν πιστεύαμε ότι ζήσαμε τυχαία. Αλίμονο, αν δεν νιώθαμε νικητές. Αλίμονο, αν δεν υπήρχε εκείνο το τεράστιο «ακόμα». Η ΣΥΛΛΟΓΗ του Τηλέμαχου Χυτήρη είναι χωρισμένη σε τρία μέρη. Το πρώτο θαρρεί ο αναγνώστης ότι είναι μια σειρά μηνυμάτων που ο ποιητής στέλνει στο προσωπικό του μέλλον, προανακρούσματα μιας υποφώσκουσας ιερής ταραχής από τις αφορμές της διαδρομής. Το δεύτερο μέρος είναι ανάλογα μηνύματα που έχουν να κάνουν με την επαφή με τον ανθρώπινο περιβάλλον. Το τρίτο, τρία μικρά και ευαίσθητα αριστουργήματα, είναι, όπως αναφέραμε, το προς στιγμή αισθητό καταστάλαγμα. Το συναίσθημα με το οποίο περιτυλίγεται αυτό το καταστάλαγμα, ή αποκρύπτεται καλά από τον ποιητή ή εγώ δεν είμαι σε θέση να το καταλάβω. Είναι το κίτρινο χρώμα ή η σκόνη που επηρεάζει τη σκέψη;

Πηγή: http://hitiris.eu/downloads/stories/TH_archive0153_stories1379336573.pdf

Δημιουργία αρχείου: 16-09-2013 16:02
